

[Handelsministeren.]

muligheder også økonomisk, og der skal ikke lægges skjul på, at hvis det er muligt at overbevise et flertal i dette høje ting om, at man må fremskynde bygningen af disse 2 skibe, uden at det medfører kompensationer på andre områder, som man ikke kan finde, hvis det er muligt at få en blank accept af, at vi af beskæftigelsesmæssige grunde løfter disse 2 skibe ud af den øvrige finanslovprægede debat om økonomi, så bliver det ikke socialdemokratiet, man kommer til at vente forgæves på i den debat.

Jeg kan sige om de forhandlinger, hr. Ingomar Petersen nævnte, at de internationale forhandlinger netop pågår i disse uger, og der er heldigvis ikke nogen grund til at sige så kraftigt, som hr. Ingomar Petersen antydede det, at et enkelt land skulle lægge sig i vejen for denne løsning. Det håber jeg bestemt ikke. Som jeg antydede i mit indlæg, er der tendenser til, at det meget værftsstærke Japan ikke er uinteressert i en fornuftig aftrapning, der kan fordele tingene sådan, at vi kan bevare skibsværftsnationernes værfter fornuftigt, og derfor håber jeg, det lykkes.

Når hr. Ingomar Petersen spørger, hvad der tænkes på med henblik på ordet helhedsløsning, så er det kontaktudvalgets samlede forslag, der for mig at se på en overordentlig samarbejdsduelig måde fordele opgaverne, så både værfterne selv, værfternes ansatte og samfundet må gå ind med nogle aktiviteter, hvis dette skal lykkes, og det tror jeg er en realistisk vurdering.

Så skal jeg oplyse, at skibskreditfondens midler jo også kan anvendes til ombygning, altså også kan anvendes til ombygningsarbejder i forbindelse med krav på grundlag af Østersøkonventionen under forudsætning af, at der er tale om skibe på over 5.000 brt.

Endelig skal jeg, som vist også andre og bl. a. også hr. Maigaard, sige, at alternativ produktion er værd at tage med, men vi må nok erkende, at alternativ produktion, hvad enten det er nye brobygningsarbejder, eller det er andre alternative aktiviteter, ikke alene løser værfternes problem. Det kan være et værdifuldt supplement på værfter, hvor man er i stand til hurtigt at omstille sig uden alt for drabelige omkostninger, men det er ikke løsningen i sig selv.

Hr. Ninn-Hansen efterspurgte en hurtig afklaring på området med statsskibe, på spørgsmålet om broforbindelse, og jeg er aldeles enig i, selv om jeg tror, at også hr. Ninn-Hansen vil give mig ret i, at en bro ikke i sig selv løser værfternes problem, at det er værdifuldt for de værfter, som kan komme på tale som leverandører, så hurtigt som muligt at have et beslutningsgrundlag at arbejde videre på.

Vi forsøger i dette øjeblik at lave, som jeg nævnte i mit indlæg, en oversigt over mulige statsskibe, og det er klart, at det omfatter kun dem, der i øjeblikket er givet grønt lys for, men jeg tror, hr. Ninn-Hansen har ret i, at vi også de steder, hvor vi kunne ønske os yderligere statsskibe, bør rykke i bevillingsprocesserne, bør gå ind i hurtige afklaringer af dette problem i vort ønske om at hjælpe værftsindustrien over en ekstraordinært vanskelig situation.

Så kan jeg oplyse fra forsvarsministeren, at de problemer vedrørende samarbejdet mellem orlogsværftet, søværnets materielkommando og Holmens øvrige værksteder, som hr. Ninn-Hansen var inde på i sine ønsker om en samlet plan, nu er gjort til genstand for en hurtig løsning af en lille arbejdsgruppe i forsvarsministeriet, og det er forsvarsministerens opfattelse, at de meget hurtigt vil nå frem til et resultat, der kan lægges frem til færdig behandling.

Hr. Aksel Knudsen nævnte især det nødvendige samarbejde på det enkelte værft, og jeg synes, det er værdifuldt, at en værftsmedarbejder benytter folketingets talerstol til at understrege denne nødvendighed, hvorved han er i nøje samklang med kontaktudvalgets egen opfattelse. Det er et samarbejde, som ikke bare har noget at gøre med omkostningstilbageholdenhed. Det er et samarbejde, som også må have noget at gøre med tryghed i ansættelsen, et samarbejde, som også må have noget at gøre med medansvarlighed fra medarbejderside, og forstået sådan er det en af chancerne for værfterne i den krise, de står i.

Så efterlyste hr. Aksel Knudsen en industriminister, og jeg skal præsentere mig, Erling Jensen, jeg er i denne sag som i mange andre denne regerings industriminister.

Hr. Knud Jespersen havde som hr. Maigaard nogle betragtninger om EF. Det er